

НА СОФІЙСЬКІЙ ПЛОШІ СВЯТКУВАЛИ ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Київ (УНІАР). — Тут у неділю, 19-го січня, з нагоди Дня Незалежності і Соборності України на майдані св. Софії відбулося багатотисячне віче, на якому виступили народні депутати усіх рівнів, військовослужбовці та інші видатні діячі. Промовці наголосили на необхідності швидкого творення збройних сил України як гарантії незалежності держави. Саме відсутність регулярної армії призвело до знищення Української Народної Республіки.

Вояки і офіцери резерви присягнули на вірність народові України. Учасники митингу ухвалили резолюцію, у якій підтримали формування української армії, зазначили про неприпустимість втручання до внутрішніх справ України. Одною з точок резолюції була вимога перейменувати вулицю Леніна на вулицю Симона Петлюри.

За станом на 19-го січня присягнули на вірність Україні 99,4 відсотки особового складу Івано-Франківського гарнізону. З цієї урочистої події військових привітали голова Івано-Франківської Обласної Ради і виконком Микола Яковина, народний депутат України Дмитро Захарук, Єпископ-орудіарій УГК-Церкви Софрон Дмитерко і митрофорний протоієрей УАПЦ Кордунський. Після записання на майдані біля обласного виконавчого комітету під звуки маршу українських козаків вояки парадним строєм пройшли центральними вулицями Івано-Франківського.

Жителі міста і гості гаряче вітали їх, співавши колядки для вояків незалежної України. Решта військовослужбовців, які не присягнули Україні, становлять лише 0,6 відсотка, вони не є громадянами України і бажують повернутися на свою батьківщину.

У Мукачеві понад 90 відсотків особового складу мотострілкової дивізії під командуванням Володимира Гречанинова присягнули на вірність народові України. В Ужгороді також понад 90 відсотків військовиків танкового і мотострілкового полків присягнули на вірність Україні. Пред-

ставники командування цих військових з'єднань розповіли про неприємне враження від офіцерського зібрання у Москві, а саме від відверто імпресського мислення офіцерів. Військові зауважили, що саме це прискорило прийняття ними рішення присягнути Україні без зволікань. Вони схвально висловилися про постанови Уряду України щодо соціального захисту військовиків та їх родин. Полковник Новіков заявив кореспондентам: „Я росіянин, але народився в Україні і не бачу себе поза Україною та її армією“. Він також поінформував, що сотні офіцерів не забезпечені житлом, але є надія, що 1994 року половина з них отримають помешкання в Ужгороді.

Присягнули на вірність Україні майже 100 відсотків курсантів і офіцерів Дніпропетровського вищого військового училища.

На Чернігівщині із семи танкових полків присягнули Україні лише два, іншим заборонив присягати генерал-майор Ніколаєв, який був делегатом на з'їзді офіцерів у Москві.

У Херсоні авіаційні та ракетні полки присягнули Україні у присутності тисяч мешканців міста та народних депутатів.

Відмовився присягнути на вірність Україні командуючий Прикарпатської військової округи.

СВЯТ-ВЕЧІР В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон, Н.Дж. — 5-ий Відділ Організації Оборони Лемкіщини влаштував тут у суботу, 25-го січня, традиційний Свят-Вечір, який відбувається в Українському Народному Домі, 140 Проспект авеню. Початок о год. 6-й вечору. О год. 9-й вечора розпочнеться забава під звуки оркестри „Журавлі“. В програмі — виграші та інші атракції, смачний буфет з холодними та гарячими напійками і солодким. Вступ на вечерю і забаву — 25 дол., тільки на забаву — 10 дол. від особи. Столи слід замовляти у Івана Сороки, 761-0468 або у Михайла Цюка (908) 654-8062.

Л. Кравчук стремить до створення армії

Москва. За інформаціями з Москви агентства Асошіейтед Пресс, Леонід Кравчук в дні 19-го січня ще раз підкреслив, що Україна буде творити окреме українське військо та надіється, що переговори з Росією в цій справі закінчатимуться позитивно. Як твердить пресоє агентство, у справі війська Україна і Росія ніяк не можуть погодитися. Але Л. Кравчук, в інтерв'ю на телевізійній програмі підкреслив, що дві найбільші країни у Співдружності Незалежних Держав так проблему можуть розв'язати, лише усвідомивши, що тепер вже не існує одна держава, але ряд незалежних держав, а тим самим не може бути однієї армії. Тому Україна буде продовжувати свої заходи формування на своїй території незалежні війська так сухопутні, як і морські. „Не можна завернути вже на інший шлях і не можна того затримати“, — підкреслив він у своєму слові, — але для мене немає сумніву, що

з часом наші взаємовідносини з Росією будуть добрі та посилені“.

Таке порозуміння старється тепер осягнути Л. Кравчук на полі фінансовому, де Україна вже довгий час плянує мати свої гроші, а зараз випущено купони але, як сказав Л. Кравчук, він буде старатися в ніякому випадку не пошкодити інтересам інших членів СНД.

Рівночасно Л. Кравчук гостро виступив проти іншого потягнення Б. Єлцина, яке він зробив 19-го січня, наказавши пересунути в Росії усі годинники на одну годину вперед, щоб тим заощадити уживання електрики, не порадившись і не поінформувавши про це Україну.

„Якщо кожний член СНД буде поступати в цей спосіб і не буде радитися з іншими членами чи їх інформувати навіть у підставових проблемах, що торкаються цілого населення, СНД ніколи не буде тривала і не буде втішатися загальним авторитетом“.

ПРЕЗИДЕНТ ЧЕСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ВІДВІДАВ КИЇВ

Київ. — Підписанням спільного документу, в якому відзначається прагнення України і Чехії до поширення співробітництва, завершилася офіційна візита до Києва голови уряду Чеської республіки Петра Пітгарта.

Під час візиту, яка проходила 9—11-го січня, П. Пітгарт був прийнятий Президентом України Леонідом Кравчуком і прем'єр-міністром Володимиром Фокіним. Члени чеської делегації провели продуктивні розмови в ряді міністерств і парламентських комісій України.

Виступаючи на пресконференції, П. Пітгарт заявив, що очолювана ним делегація після розмов з українським керівництвом має тепер повну інформацію про політичну та економічну ситуацію в новій незалежній державі. Своєю візи-

РУХ І В. ГРИНЬОВ КРИТИКУЮТЬ УРЯД

Київ (УНІАР). — У середу, 15-го січня, тут відбулася пресконференція заступника голови Верховної Ради України Володимира Гриньова, присвячена актуальним економічним та політичним проблемам.

В. Гриньов вважає, що перші кроки до ринку в Україні були зроблені з запізненням: лібералізація супроводжується руйнуванням споживчого ринку, підриваються стимули до праці, знищуються продовольчі товари, яких і так не вистачає. „Треба обличити уявлення про Верховну Раду України, як про пожежну команду, — зауважив В. Гриньов, — повинні працювати Президент і Кабінет Міністрів“.

У той же час він скептично поставився до здатності Уряду провести радикальні зміни.

У той же час Народний Рух України оприлюднив заяву щодо економічної політики українського Уряду. „Багаторазове підвищення цін не має нічого спільного з початком входження в ринкову економіку і спрямоване на компенсацію невідлого хазяйнування державних структур за рахунок трудящих України... Вжиті терміни лібералізації — вільні ціни — в даному випадку застосовано

неправомірно, оскільки вони означають зовсім інші речі і процеси. На сьогодні по суті збережена монополія державної власності на засоби виробництва, а в таких умовах адміністративний акт кількарразового підвищення цін призведе тільки до зменшення виробництва і національного валового продукту і, як наслідок, до дальшого зниження життєвого рівня народу України“, — сказано в заяві.

Автори заяви наполягають на резигнації Уряду, як неспроможного вирішити економічні проблеми України.

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н.Й. — Об'єднаний Комітет громади Кергонксону влаштував святочну Академію для відзначення незалежності України і її міжнародного визнання. Академія відбудеться в неділю, 26-го січня, в залі церкви св. Трійці год. 12-та полудня. В програмі: доповідь проф. Ф. Бакума, рецитация членом 89-го Відділу США, деклямація п. юн. Ліди Підлуської, виступ хору „Золотий годин“, диригент д-р О. Волянський.

Л. Кравчук зустрівся з сенаторами ЗСА

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 20-го січня, Президент України Леонід Кравчук зустрівся з групою сенаторів із ЗСА. Сенатори Джеймс Екзон, Стром Тирмонд, Карл Левін і Конні Мек цікавилися становищем України щодо Чорноморської флотії, реакцією Л. Кравчука на рішення всесармійських офіцерських зборів у Москві.

На всі запитання американські сенатори отримали відверті і вичерпні відповіді. У кінці розмови сенатори висловили бажання підтримати реформи в Україні і надати Україні допомогу.

В Україні перебуває делегація Міжнародного банку реконструкції та розвитку. З представниками світового банку зустрівся голова комісії Ради України з питань економічної реформи та управління народним господарством Володимир Пилипчук. Обговорено умови вступу України до Міжнародного банку реконструкції та розвитку перспективи сприяння з боку міжнародних фінансових організацій реформи банківської системи в Україні. В. Пилипчук

проінформував гостей про хід здійснення економічних реформ в Україні, їх мету та пріоритетні напрями.

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ В ТРЕНТОНІ

Ярлівіл, Н.Дж. — Тут у неділю, 26-го січня, о год. 3:30 по полудні в залі церкви св. Юрія Переможця у Ярлівілі, Н. Дж., відбудеться відзначення Січневих Роковин 1918-19 років. В програмі: доповідь професора Ратгерського університету Тараса Гунчака. „На шляху до незалежності“, виступ артистів з України та ін.

В. ВОВК В УВАН

Нью Йорк. — Українська Вільна Академія Наук влаштовує тут зустріч з письменницею Вірою Вовк, яка відбудеться в неділю, 26-го січня, в будинку УВАН, 206 Захід 100-та вулиця. Авторка читатиме свою нову п'єсу „Казка про вершника“ та піділлється враженнями про подорож по Україні. Початок зустрічі о год. 2-й по полудні. Додаткові інформації можна отримати, телефонуючи на число (212) 222-1866.

В КАНАДІ ПОЧИНАЮТЬ ДРУКУВАТИ ГРОШІ ДЛЯ УКРАЇНИ

Оттава (С. Яворський). — Українські політики і діячі займалися проблемою випуску національної валюти вже від моменту декларації суверенності України в 1990 році. Незабаром після того почалися неофіційні переговори з Канадською банкотною компанією, яка друкує канадські долари, як також валюти інших держав. Оттавський підприємець Орест Новаківський став дорадником Канадської банкотної компанії і до великої міри виконував функцію постійного зв'язкового з Урядом України.

Спочатку наставлення до випуску власних грошей президента Державного Банку України Володимира Матвієнка, як також прем'єр-міністра Вітольда Фокіна і деяких членів його кабінету було негативне. Вони, здавалось, підтримували концепцію загальносоюзної валюти, тобто теперішнього рубля, а потім були схильні переговорювати про друкування українських грошей з італійськими, швейцарськими і французькими фірмами. Однак, після прийняття акту про незалежність України

24-го серпня 1991 року і після візиту Президента Леоніда Кравчука в Канаду, справа випуску власних грошей набрала свіжої актуальності, тим більше, що канадський уряд обіцяв відкрити кредит для України на 50 міль. дол. З цього кредиту Україна сподівалась покрити кошти друку українських грошей.

Уряд України, однак, надалі не спішився з заключенням договору про друкування грошей. Голова Державного Банку України В. Матвієнко аргументував, що перед випуском державної валюти вона мусить бути забезпечена „всіми надбаннями української держави“. Тому Україна повинна чекати на отримання своєї частки золотого і алмазного фондів колишнього СССР.

Остаточні всі внутрішні неполадки були менш більш погаджені. 15-го січня приїхав до Оттави віцепрезидент Державного Банку України і головний дорадник Президента Л. Кравчука в справах економіки, д-р Олександр Савченко, щоб заключити кінцевий договір з Канадською банкотною компанією про друкування української валюти.

У СВІТІ

В СУБОТУ, 18-ГО СІЧНЯ, Сирія повідомила, що не візьме участі в призначеній на 28-го—29-го січня в Москві міжнародній конференції щодо Близького Сходу. Невдовзі з аналогічного заявою виступив Ливан.

ТОКІО ВИРІШИЛО відновити надання економічної допомоги В'єтнамові, яку було припинено після ввдення в'єтнамських військ до Камбоджі в 1978 році. Рішення це було прийнято у зв'язку з багатосторонніми угодами про мирне врегулювання ситуації в Камбоджі і розпочатим виведенням з цієї країни в'єтнамських військ.

НЮ ДЕЛІ Й ІСЛЯМАБАД обмінялися списками ядерних об'єктів, які є на територіях двох країн. Цей крок було зроблено в рамках угоди між Індією і Пакістаном про ненапад на ядерні об'єкти один одного, яку було підписано в грудні 1988 року.

ЗАХИСТ НАЙБІДНІШИХ прошарків населення Індії передбачає програма, здійснення якої почалося відразу з початком 1992 року. Прем'єр-міністр Нарасінга Рао виступив у місті Бармер, степіт Раджастан, на відкритті першої крамниці „справедливих цін“ нової загальнонаціональної системи розподілу товарів першої необхідності. Всього плянується відкрити 11,000 таких крамниць.

УРЯД АРГЕНТИНИ підтвердив „свої суверенні права на Фалькляндські острови і їхні прибережні води“, вважаючи захоплення їх Великобританією „незаконним“. Про це йдеться в офіційному комюніке міністерства закордонних справ і культів, розповсюджене у Буенос-Айресі у зв'язку з 159-ми роковинами втрати Аргентинною контролю над архіпелагом.

МАДЯРСЬКА ПОЛІЦІЯ знешкодила групу змовників, що плянувала „насилно змінити конституційний порядок“ у країні. В місті Дьєре поблизу Австрії у висліді облави вдалося захопити зброю і неонацистську пропагандивну літературу.

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ Узбекистану трактує масовий бунт студентів у Ташкенті, як намагання „політичних провокаторів, що вважають себе громадянами Узбекистану, дискредитувати свою республіку в очах світової спільноти, зрівнати позитивні процеси на шляху становлення нашої незалежної держави“.

З ПОЧАТКОМ 1992 РОКУ громадяни Литви дістали можливість придбання і зберігання вогнепальної зброї, і хоч йдеться лише про мисливські рушніки і газові револьвери, Литва першою зробила крок до конкретної реалізації принципу особистої самооборони.

МОСКОВСЬКИЙ ТИЖНЕВИК „Коммерсант“ повідомив, що в 1991 році колишній Совєтський Союз був одним з найбільших експортерів зброї, продавши її за кордон на 1.65 біл. дол. ЗСА за цей же час продали озброєнь на 10.76 біл. дол., Франція — на 2.73 біл. дол., Великобританія — на 1.62 біл. дол.

БЕРЛІНСЬКИЙ СУД признав двох колишніх східнонімецьких прикордонників винними у вбивстві 20-річного Кріса Гюффра, коли той спробував втікати на Захід через Берлінську стіну. Суд засудив 26-річного Інго Гайрйха, від куль якого загинув Гюффра, до трьох з половиною років тюремного ув'язнення. Другий колишній прикордонник, 27-річний Андреас Кюнпап, дістав два роки тюрми умовно за спробу вбивства.

В ПОНЕДІЛОК, 20-го січня, виконуючий обов'язки прем'єр-міністра Грузії Тенгіз Сігуа заявив, що скинений президент Зв'язд Ганзахурдія звернувся до нового грузинського уряду з проською надати йому можливість просити політичного азилу в Західній Європі. Покищо жодна з країн не дали згоди прийняти президента-вигнанця.

ЗБІЛЬШУЮТЬ ДОПОМОГУ НОВИМ КРАЇНАМ

Вашінгтон. — Тут відбулася міжнародна конференція у справі допомоги колишньому Совєтському Союзу, в якій взяли участь 47 країн і ряд організацій, зокрема, Міжнародний валютний фонд і Всесвітній банк. На відкритті двоєденної конференції виступили президент ЗСА Джордж Буш. Він закликав учасників конференції не починати „безплідних дебатів“ про те, хто більше допомагає країнам Співдружності Незалежних Держав, а замість цього розробити колективний підхід до проблеми. Дж. Буш повідомив, що буде просити від Конгресу ще 645 міль. дол. на допомогу СНД.

Американський Президент закликав учасників допомоги новонародженим демократичним державам порадою, сприяти інвестиціями в їх економіку, поширити торгівлю з членами СНД, допомогти імпортувати сучасну банківську і податкову системи тощо.

Дж. Буш заявив, що 645 міль. дол., які він просить від Конгресу, призначені для надання „технічної і гумані-

тарної допомоги“ країнам колишнього Совєтського Союзу. Кореспондент агентства АП Теренс Гант повідомляє, що під час грунтового опитування Геллуна 35 відсотків американців заявили, що, на їх думку, З'єднані Стейти надто багато допомагають колишньому Совєтському Союзові. Однак політичні противники Буша, наприклад, сенатор-демократ Джозеф Байден, обвинувачує Адміністрацію в тому, що вона робить в цій ділянці надто мало.

Після Буша виступив державний секретар ЗСА Джеймс Бейкер, який заявив, що розпад Совєтського Союзу залишив після себе „загальний розпад“, і що темпи економічного занепаду нарастають.

Англійський міністер закордонних справ Даглас Герд сказав, що недавно він відвідав три колишні союзні республіки і побачив там „жахливі труднощі“. Він підкреслив, що учасники конференції повинні потурбуватися, щоб „вся харчова і технічна допомога потрапила в потрібні руки“.

Іран платив терористам за звільнення закладників

Вашінгтон. — Торік терористи в Ливані звільнили десять західних закладників — шість американців, трьох англійців і одного ірландця. За кожного з них уряд Ірану заплатив терористам коло 1 міль. дол.

Перші повідомлення про це появились у неділю, 19-го січня, в газеті „Вашінгтон Пост“. За словами газети, за кожного закладника іранці платили від одного до двох мільйонів. Однак у понеділок газети „Нью Йорк Таймс“ уточнила, що ціна закладника — „коло мільйона доларів“. Свій висновок газета робить на підставі розмови з державним чиновником, який попросив не називати його прізвища.

Американська розвідка встановила факт розрахунків Теграна з терористичною групою „Гезболла“ („Партія Аллаха“), вивчивши банківські рахунки цієї проіранської групи, яка має гроші у банках Лівану та інших країн. Уряд Ірану завжди надавав фінансову допомогу „Гезболлі“. Але чому Іран вирішив викупити закладників залишаються два громадяни Німеччини. Вони перебувають в руках родини ливанських шіїтів Гамаді. Два брати з цієї родини засуджені в Німеччині за тероризм. „Нью Йорк Таймс“ вважає, що Тегран спробує почати переговори з Бонном, щоб німецькі закладники були звільнені.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ СВОЄЇ 10-ДЕННОЇ поїздки до країн Далекого Сходу, в тому і до Японії, президент Джордж Буш запевнив громадськість ЗСА, що його розмови з провідниками Японії були успішними та в результаті відкриють ширше двері японського ринку для американських продуктів, а тим самим й поживать бодай тришки досить занепаде виробництво. Тим часом у понеділок, 20-го січня, 79-літній Йошііо Сакараучі, речник впливової нижчої палати японського парламенту, промовляючи на зібранні своїх прихильників в індустріальній місцевості Масуда заявив, що „економічні проблеми Америки мають свій початок в американському робітництві, бо американські робітники є ліниві, вимагають високої платні але не хочуть працювати“.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 19-го січня, у Манчестері, Нью Гемпшир, де 18-го лютого відбудуться перші передвибори на президента ЗСА, провели публічні дебати всі п'ять демократичних претендентів. Кожний з них старався передати свої думки, як саме підійти до всіх проблем, щоби покращити життя американців. Однак спостерігачі політичних подій в країні твердять, що з усього видно, як багато всі вони мусять попрацювати над тим, щоби в наступних свої виступах-дебатах, призначених на 31-ше січня, своїми запропонованими розв'язками вони могли переконати пересічного виборця у правильності своїх поглядів.

ЗРОСТАЄ КОНКУРЕНЦІЯ серед найближчих дорадників президента Джорджа Буша над справою в якій спосіб запобігти такому швидкому упадкові президентської популярності серед громадян-виборців. Урядові чиновники та стратеги республіканської політики заявляють, що в Білому Домі існує почуття непевності, як новий шеф персоналу Семюел Скіннер старється здобути контроль над політичним апаратом і впливовим Ричардом Дарманом, директором бюджету Білого Дому.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A.: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНС — \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не muszą відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши зааресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Роковини війни проти Іраку і проблема Саддама Гуссейна

17-го січня цього року записано як перші роковини історичного видовища над околицею столиці Іраку Багдаду, коли почалися розриватися бомби, що їх скидали сотні американських і англійських літаків. Це був початок війни проти Іраку. 27-го лютого президент Джордж Буш проголосив з'єднаним палатам Конгресу, що війна переможно закінчена. Всі присутні шаліли з радості, популярність Буша дорівняла популярності витязя Другої світової війни Д. Д. Айзенгавера. Але в оці теперішні роковини не було ніяких святкувань. Може вплинула тепер журба з приводу затяжної економічної кризи, але напевно тому, що з перспективи року виявляється, що Буш виграв війну, але знецінив той успіх помилкою, що закінчив її надто швидко. Вже тоді появилася вістка, що генерал Норман Шварцкопф, головний командант збройних сил коаліції 28-ми держав у війні проти Іраку, радив продовжити війну на тиждень: шлях до Багдаду був відкритий і можна було закінчити війну скиненням з влади Саддама Гуссейна. Однак Буш аргументовав, що він не воює проти іракського народу, що цілком вірно було звільнення від окупації Іраком Кувайту і що війна велася саме в ім'я принципу, що сильний сусід не може нападати безкарно на слабого сусіда. З перспективи року та аргументація не переконує.

Насправді війна велася не ради звільнення Кувайту, а тому, щоб не допустити Іраку до заволодіння цілим найбільшим у світі нафтовим басейном на Близькому Сході, бо тоді він міг би тероризувати світ цінами на нафту і виробити з неї. По нинішній день не з'ясовано авторитетно, чому саме Буш так спішився із закінченням війни, коли вже стало ясно, що не буде великих людських втрат. Найбільш вірогідною є версія, що він, Буш, покладав надію на 40,000 іракських поворотців з полону, що вони переведуть переворот і скинуть Саддама Гуссейна. Якщо такий був розрахунок, то він не вдався. Економічні санкції Організації Об'єднаних Націй все одно вдарили більше по цивільному населенні, як по уряді і війську. Саддам Гуссейн має дані, як мав, підтримку від партії Баат і від армії, він скріпив свою владу і всупереч усім Комісіям ООН, які приїздили для перевірки, чи він виконав передумови перемир'я — Саддам Гуссейн таки відбудував свою хемічну й бактеріологічну зброю та признався, що купував у Німеччині складники для створення атомової зброї.

Саддам Гуссейн став знову поважною загрозою для Савдійської Аравії й інших арабських країн Близького Сходу, які боролися проти Іраку. Савдійська Аравія повела акцію за організування змови на загин Саддама. На цю тему є у „Нью Йорк Таймс" з 19-го січня 1992 року довга стаття. Пишеться там про потребу активної допомоги опозиційним курдам та противникам партії Баат. Говориться про потребу співпраці у цій справі Пентагону й Центральної Розвідної Агенції. Президентів Бушеві не пред'явлено ще конкретних планів, але ці плани ніби вже виготовлені.

Це не перший випадок, що Америка організувала би збройний виступ проти якоїсь чужинецької влади. Президент Д. Д. Айзенгавер організував, вишкопив і узброїв, військове з'єднання з кубинських емігрантів і вони висадилися у 1961 році у Свинячій затоці. Але заступник Айзенгавера президент Джан Кеннеді спартачив той план, бо не дав противникам Фідела Кастро летунської „парасолі" і Кастро розгромив той висад.

Не виключене, що президент Буш піде назустріч Єгиптові, Савдійській Аравії й іншим арабським країнам, приятелів ЗСА і ворогів Саддама Гуссейна та погодиться на організування змови, яка закінчиться би упадком цього арабського Гітлера. Воно значно піднесло би престиж і популярність Буша й допомогло б йому у цьому виборчому році. Було би дуже сумно і несправедливо, як би здійснилося пророчтво якогось доморослого ворожбита, який заповів, що під кінець цього року Саддам Гуссейн буде володіти в Багдаді, але у Білому Домі не стане Джорджа Буша. До листопада цього року різні ворожби можуть виявитися неповажним балакунством.

Усі оті епохальні — хоч сталися у відносно короткому часі — перемиї в Україні, які закінчилися установленням української незалежної держави із власною валютою, власним військом, а навіть фльотою, відбулися не без участі наших письменників. Уже поті шістдесятники заговорили відважніше про національні права України, а в час брешнєвського застою сотні українських письменників-дисидентів були переслідувані, засуджені і заслані тільки за те, що виявили відвагу стати в обороні людських і національних прав українського народу. Багато з них віддало за що відвагу своє життя, а найкращий сучасний поет Василь Стус загинув у концетраційному таборі, вже за урядування „перестроєного" Михайла Горбачова.

Коли вся штучна структура „соціалістичного раю" захиталася і станула перед крахом та уярмленні „імперією зла" народи постали проти неї, вимагаючи своїх прав, людських, соціальних і національних, у перших рядах цих поборників були письменники. Це письменники віднаходили коріння національного походження нашого народу і почали усвідомлюючи акцію у своїх творах, а далі вийшли на вулицю й організували можливість для нового вільного життя народу. Загляньмо лише до вибраних народ

О. Т.

ПИСЬМЕННИКИ УКРАЇНИ ДЛЯ УКРАЇНИ

них рад, міських, обласних і Верховної, то побачимо, що найактивніші у них депутати-письменники. Драч Чорновіл, Павличко і Горинь, Шербак, Яворівський, Мовчан, Іванчук, Федорів, Лубківський, Братунь — щоб згадати тільки найпопулярніших — впринули у політичне життя і сьогодні його ведуть, визначаючи політичний напрям України; Драч очолює найбільшу українську політичну організацію Рух, Чорновіл став головою Львівської обласної Ради, значить — за давнішим визначенням — лівським воєводою, Павличко очолює комісію Верховної Ради для кордонної політики й офіційно репрезентує Україну на різних міжнародних конференціях і переговорах, Яворівський очолює комісію дослідження чорнобильської катастрофи і тепер ставить вимоги, щоб поставити під суд тих партійців, які винні у затягуванні цієї катастрофи, включно з Горбачовим.

Праця письменників на політичному терені відірвала їх від літератури, яка тепер переживає тяж криничну стадію. За соціалізму вся література була охоплена в офіційні рамки Спіл-

ки Письменників СССР і субсидована режимом. Спілка Письменників України, в якій понад тисяча членів-письменників, — це відділення союзнаї спілки і вона була вповні залежна від московської централі, та й наші письменники були в дійсності членами офіційної центральної Спілки Письменників СССР. Це давало ко-ристі для цих членів: гоно-рарі, помешкання і дачі, оп-лачені творчі відрядження, безплатне перебування у домах відпочинку, спеціальні харчові приділи. Та всі ці блага треба було оплатити вірністю со-ціалістичній системі, що служила партії і була пильно контрольована режимом цензури.

З гласністю прийшла змога говорити вільніше. Наші письменники поста-новили перше всього відір-ватися від централізованої союзнаї Спілки Письменни-ків, хоч з нею їх ще лучать деякі спільні матеріальні добра, що їх треба буде розділити, та незалежні-ся у своїй Спілці Пись-менників України, як це вже зробила вся країна поста-вовою Верховної Ради, про-голосивши суверенітет, а далі й незалежність Укра-

ни. Та ці політичні здобут-ки України і письменників не йдуть у парі з економіч-ним забезпеченням пись-менників. Велика зміна — це перехід на ринкову сис-тему господарювання. За часів централізованої Спіл-ки письменників, письмен-ник міг не журитися мате-ріальними справами. Як довго він підпорядковував-ся цензурним вимогам ре-жиму, був забезпечений на життя, ба, навіть упривіле-юваний. У вільному рин-ку письменник стоїть на своїх ногах. Такий стан у цілому вільному світі. Пись-менник продає свій твір видавцеві і від тиражу, по-плитності залежить його ви-нагорода; автори так зва-них „безтселерів" є мільйо-нерами.

Подібна доля й емігра-ційних письменників. Біль-шість з наших письменни-ків на поселеннях сама тур-бувалася виданням своїх книжок, бо, якщо й був видавець, то видавець тре-ба було допомогти грошо-вою дотацією, щоб взявся за видання книжки.

В Україні ці справи ста-ли актуальними щойно те-пер. У вільному ринку ви-давництва будуть побудо-вані на комерційній базі. В теперішній час там ще й трудність з папером. В Ук-раїні є фабрика доброякіс-ного паперу, та немає фаб-рики паперу для щоденного

(Закінчення на стор. 3)

Микола Роженко

КРЕМЛІВСЬКІ „ДЕКАБРИСТКИ" Й УКРАЇНСЬКІ „БАНДЕРІВКИ"

дітей політв'язнів, які за-лишилися без чоловіків та батьків у „великій зоні".

Діти ув'язнених батьків „Декабристів" й „бандерів-ців". Вони, як зауважив ко-лись один корифей, фор-мулюючи статтю карного кодексу про нищення чле-нів сімей зрадників бать-ківщини, в російському ско-роченні ЧСНР, (тобто — членов сімей изменників родині), та ворогів народу, за батьків не відповідають. Хрещена без дозволу бать-ка донька путчиста Шей-ніна молиться за батька, не відмовляється від нього. Малолітній син право-захисника Проноха після арешту батька відповідає лю-дям біля воріт подвір'я „Татко у відрядженні". Це „відрядження" до Сибіру продовжувалося занадто довго. Син Стуса повернен-ня батька не дочекався.

На дружин путчистів горе звалилося знещадно. Зло-діватилися з цього не треба. Бо горе скрізь одне, і в кремлівських палацах, і в простих оселях.

Ось у телевізійному кад-рі — самітня жінка на миль-цях біля маршальського кі-тєля в осиротілій кварти-рі міністра оборони Язова. А ось в журналі „Україна"

(за 1990 рік, ч. 16, с. 15) — любительське фото дружини українського філософа — правозахисника Василя Лі-сова під назвою „На доро-гах Бурятії, вдалених ро-селення. Початок 80-их ро-ків". Віра Лісова йде на по-бачення з чоловіком.

Один з путчистів зали-шив перед арештом листа для товаришів з партії, ін-ший передав на волю впа-сані вірші. Газета „Правда" розтиражувала їх разом з думками їх дружин про не-справедливість. Бо демокра-тія це дозволяє.

У застійні часи написан-ня для себе чи друзів недо-зволеним Головлітом (цен-зурою) вірша каралося за статтею карного кодексу про „виготовлення, збері-гання і поширення" цього вірша, як правило на сім років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму і п'ять років заслання, всього 12 років. Саме стільки одерж-ав за правозахисну діяль-ність відомий український поет і письменник 55-літ-ній тоді Микола Руденко. Вірші на волю він переда-вав через дружину Раїсу під час рідкісних днів побачен-ня.

Як не обшукували Раїсу Руденко перед і після по-

бачення з чоловіком, вірші Руденка з'являлися на волі. Тоді за „зберігання і по-ширення" віршів чоловіка отримала строк ув'язнення також і Раїса: п'ять років таборів суворого режиму і п'ять років заслання.

Про перебування їх раз-ом у тюрмі, чи в кон-таборі не могло бути мови. Це лише Ленін у царській „тюрмі народів" міг порадити Надії Круп-ській назвати себе його на-реченою й прийти до Шу-шенського. Щоб після про-гулянок з рушницею на по-люванні та зустрічей для обміну думками з товари-шами з партії прийти до-дому і в сімейному затишку писати книгу про розвиток капіталізму в Росії.

Закінчу цю сумну розпо-відь про українських „бан-дерів" таким. Нещодав-но на Байковому цвинтарі відбулася Панахда з наго-ди 125-річчя народження першого президента Украї-ни Михайла Грушевського.

Після Панахди ми з Вік-торією Цимбал відвідали Три Хрести — місце пере-поховання наших націо-нальних мучеників Юрія Литвина, Олексі Тихого і Василя Стуса. На могили Стуса горіли свічки, біля них стояла в траурному вбранні змарніла зі сліда-ми колишньої вроди жінка.

(Закінчення на стор. 3)

Збірка документів про торгівлю в Україні

У 1990 році Центр Істо-ричних Досліджень ім. Пе-тра Яцика при Канадському Інституті Українських сту-дій досгд домовлення з Ар-хеографічною комісією Ака-демії Наук України про співпрацю у дослідних про-ектах та публікаціях. Пля-ни включають спільне ви-дання основних джерел, кля-сики української історіогра-фії та український переклад цілого ряду важливих праць з питань української історії опублікованих на За-ході. Археографічна комі-сія запропонувала вибір до-кументів про торгівлю в Ук-раїні як першу спільну пуб-лікацію. Комісія запросила д-ра Франка Сисина, дирек-тора центру, вийти у склад редакційної колегії і взяла до уваги його поради щодо поліпшення збірки. Надру-кована у кийському видав-ництві „Наукова думка" книга „Торгівля на Україні, XIV — середина XVII сту-ліття: Волинь і Наддніпря-нина" є першим збірником, опублікованим нещодавно створеним центром при Альбертському університе-ті.

„Торгівля на Україні" — це перша друкована збір-ка документів про комер-цію і торгівлю в Україні у середньовіччі і в новому ча-сі. Як її упорядники, Володи-мир Кравченко та Ната-лія Яковенко наголошу-ють, — це не тому, що ук-раїнські археографи у ми-нулому не доклали зу-силь щодо цього. Три збір-ники документів, пригото-влені Миколою Тищенко у раннях 1930 роках не тільки ніколи не були опубліко-вані, але й навіть матеріали, котрі він зібрав, були втра-чені. Лише з відновленням Археографічної комісії у 1987 році стало можливим повернутися до цього проєк-ту. На превеликий жаль, з неоправданими втратами архівів під час Другої світо-вої війни значно зменши-лась також і джерельна ба-за.

З 255-ох документів, що складають цей збірник, ті-льки 38 були попередньо опубліковані. Більшість до-кументів походить з Воли-нських територій між 1550 і 1650 роками. Ці географі-чні та хронологічні рамки відображають нерівномір-ний і незадовільний стан збереження документів як з раннях періодів (56 у збір-нику), так і з східних зе-мель. Ці матеріали, про-те, вміщують безцінну ін-формацію, що проливає світло на економічні і со-ціальні зв'язки у раннях пе-ріодах та інших територіях.

Збірник має 406 сторінок. Ціна — 11,95 кан. дол. За-мовляти „Торгівлю на Ук-раїні" можна виключно че-рез видавництво Канадсь-кого Інституту Українських Студій та його розповсюд-жувачів: Canadian Institue of Ukrainian Studies Press, 352 Athabasca Hall, University of Alberta, Ed-monton, Alta., T6G 2E8; — Ukrainian Academic Press, 6931 South Yosemite, Eng-lewood, Colo 80112; — Or-біс Books, 66 Kenway Rd., London SW5 ORD, England.

Автори книжок і видавництва, які бажано, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні при-сылати до редакції „Свободи" разом із двома примір-никами даного твору також і адресу, де таку публіка-цію можна набутти, та її ціну.

Мирослав Семчишин

ПРОБЛЕМИ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

III.

Треба ствердити отже, що бездержавність українського народу і замирання державних традицій були дуже важним фактором у процесі формування нації та національної свідомості і культури. Цій же ідеї національного освідомлення і пробудження служили теж передові українські письменники, а Шевченко „Кобзар", творчість І. Франка чи Лесі Українки мали великий вплив на формування політичного світогляду. Проте українська культура, на жаль, не могла органічно врости в систему західноєвропейських культур і не могла зіграти своєї ролі, на яку могла претендувати. Бездержавність, отже, була першопричиною неповноцінного самовияву української культури. Тим більше не могло сприяти цьому, — каже Жулинський — „декретами політизоване наукове і культурне життя в республіці (УССР) і вєсєсильї командно-адміністративної системи", що панувала десятки років в Україні і зм'ягала до повного знівчення всіх її духових цінностей і традицій. В сучасному національному відродженні України і в її прямуючих і змаганнях до державності, сприятимуть відгодоженню й інтенсивному розвитку української культури, яка „витворює оригінальне національне обличчя українського народу і стане своєрідним організатором національної самосвідомості". Виступ акад. М. Жулинського на міжнародному форумі про стан, потреби і перспективи української культури був важний з того погляду, що прийшов до нього саме на початках розгортання того всенародного відродженсько-го руху в Україні, що увінчався проголошенням суверенності в липні і державної незалежності в серпні 1991 року.

У 1990 році проблематика української культури була

продискутована під час Першого установчого Конгресу Міжнародної Асоціації Українців (МАУ) у Києві 27-го серпня — 8-го вересня, на форумі т. зв. круглого стола, у якому, на запрошення науково-популярного журналу „Пам'ятки України" взяли участь: відомий італійсь-кий славіст з неапольського університету Рікардо Піккіо, двох представників української науки, згаданий уже акад. М. Жулинський і голова Інституту Української мови АН-акад. В. Русанівський, та двох гарвардських учених — професори О. Прица і Гр. Грабович.

Оскільки завданням МАУ є м. і. потреба об'єктивної оцінки витоків (джерел) нашої культури та вивчення особливостей її розвитку, згадані дискусанти з'ясували свої погляди на суть проблеми, яка зводиться до того, як висловився М. Жулинський, що ми „покищо на рідному терені пожинаємо гіркі плоди удержання, надмірної політизації та декретної ідеологізації усіх сфер духового життя (а пригадаймо, що був це 1990 рік і ще існувала Компартія! М. С.). Масові репресії інтелігенції (процес СВУ) довели до трагічної деформації самого процесу розвитку української культури, бо покутє у нас хуторян-ство в межах СССР. Нам невідомі здобутки українських наукових центрів за кордоном. До них покищо наближа-ємось. Тільки політичний суверенітет забезпечить вільний поступ і розвиток національної культури".

З цікавими поглядами виступив проф. Г. Грабович. На його думку, українська культура не добре знава у світі. Причина не в самій культурі, а в бездержавності. Укра-їнський уряд не піклується розвитком культури. Росія шка-виться нею негативно (утиски, асиміляція); сотнями років спостерігається непевність, нестійкість, умовність украї-нських культурних інституцій. А що в Україні тепер відчут-ний процес піднесення національної самосвідомості, то заходить потреба не тільки пропагувати фольклорно-етнографічне мистецтво, але спромогтися на елітарне творення. Ми багато робимо, щоб позбутися „білих плям" нашої історії та темних сторінок культури. Якщо постало питання про відродження української культури, то треба змінити своє ставлення до слухача, читача, глядача. Треба

підіймати його на вищий культурний рівень.

І врешті варто відзначити теж виступ на цій дискусії професора Неапольського університету — відомого славіста Піккіо. Він підкреслив особливий успіх Інституту Українських Студій Гарвардського університету, в чому велика заслуга проф. О. Прица, справжнього ученого, для якого пам'ятки української традиції свого народу, це тільки частка спільного скарбу світової культури. Він бачить її у тісному взаємозв'язку з усіми іншими традиці-ями і культурами.

Роль культури як реального вияву духовості в різних ділянках життя, а втім і національно та політичного відродження, була дуже динамічно висловлена на багато-людному народному вічі, що відбувся 13-го вересня у Києві на підтримку проголошеного 24-го серпня Акту про державну незалежність України. Одним з багатьох промовців на тому форумі був теж давнє згадуваний акадємік Жулинський. Виступаючи, він дуже переконливо наголошував державницький аспект культури, що має стати одним із головних рушіїв всенародного відрод-ження і своєрідного переродження широких мас України. „Тоталітарна система, ствердив він, не лише формувала тоталітарну культуру як замкнуту систему, але вона витворювала й замкнуту, внутрішньо-ізолювану систему мислення... Тоталітарна система, репресіями, голодомора-ми і приниженням людської гідності, змушувала людину відмовитися від свого „Я", зрікатися себе і руйнувала індивідуальність. Прийшов час відроджувати і утверджувати національну самосвідомість та консолідува-ти культурні сили України. „Тільки незалежна держава є гарантом розвитку культури української і всіх народів, що проживають в Україні". А найголовніший обов'язок держави перед культурою — „забезпечити демократичну атмосферу наукової та мистецької діяльності". Коротко, у своїй відновленій державі маємо заявити себе передусім культурою.

А які конкретні проблеми культури насьогодні?

Закінчення буде.

Письменники...

(Закінчення зі стор. 2)
вжитку. Його треба діставати з Росії. Це утруднює видання до цієї країни, що деякі часописи виходять спізнено, а деякі мусили зменшити свій об'єм тиражу. Тираж в дійсності зменшується тому, бо газети, журнали і книжки, не маючи субсидій, подорожчали. „Літературна Україна“ подала, що останні її числа вийшли з друкарні лише за допомогою грошової підтримки з діаспори. Та й ціна книжок і часописів вирішує про зменшення тиражу. Число передплатників „Літературної України“ на цей рік зменшилося на половину від попереднього року.

На одному з пленумів Спілки Письменників України обговорювали критичне становище письменників і видавництва і самої української книги та й самої спілки, та в дискусії дійшли до переконання, що це становище не є безвихідне. „Національне майбутнє вільної України вимагає порятунку української книги, порятунку Спілки Письменників України — як вогнища української культури, як осередку літературних талантів“ — пише „Літературна Україна“ в передостанньому мінусорічному числі, додаючи — „спілка має ще й політичний, і творчий, і фінансовий, і господарний потенціал“ і це саме завдяки участі письменників у перемінах, які зайшли в Україні. На пленумі постановлено підтримати створення товариства „Слово“, яке має об'єднати навколо СПУ книговидавничі підприємства і в той спосіб посприяти виданням української книги й її популяризації між читачами.

Нова ситуація в літературному і видавничому світі в Україні, затримує і діаспору. І в діаспорі труднощі з виданням книжок і журналістики, не з урахуванням браку паперу, але недостатня читача. Ось повідомлено, що місячник „Сучасність“, який понад три десятки років виходив на поселеннях, переходить до Києва під редакцією Івана Дзюби. Діаспора шукає теж розв'язки своїх культурних проблем в Україні. Від перших проявів відродження в Україні пошуків ближчих контактів з західним світом, у тому числі контакти діячів політики, літератури і культури з діячами в діаспорі. Близьлі зв'язки постали між письменниками, що в той час, коли письменники емігранти вели посилу акцію у світі в обороні українських дисидентів. Зараз в журналах і часописах в Україні з'являються дописи і добірки творів еміграційних

письменників, вийшли вже і деякі книжки письменників діаспори в Україні. На останній з'їзд письменників „Слова“ в Торонто прибула делегація Спілки Письменників України з секретарем спілки Юрієм Сердюком, відомим поетом Миколою Вінграновським, редактором передового місячника літератури „Всесвіт“ Олегом Микитенком і молодим прозаїком Валентином Тарнавським. На останньому з'їзді Спілки Письменників України у Києві еміграційних письменників офіційно репрезентував поет Олег Зуєвський, голова об'єднання „Слово“ на Канаду. Деякі з еміграційних письменників стали членами Спілки Письменників України, а новостворений український центр Інтернаціонального ПЕН у Києві репрезентує тепер членів — письменників в Україні і в діаспорі. Близько співпрацюють науковці: Академія Наук має зв'язок з Українським Інститутом в Гарварді і Канаді. В Києві відбувся з'їзд Міжнародної Асоціації Українців, яка охопила діячів не тільки в Україні, але й у всіх країнах українського поселення. Ця співпраця українських культурних діячів запевняє, що українська культура, українська література, мистецтво і наука зможуть вільно і широко розвивати свій процес творчого зростання, яке запевняє українська незалежна держава.

Кремлівські...
(Закінчення зі стор. 2)
Ми долучили наші свічки, і я наважился (тепер картою себе за це) запитати жінку: „Я з Василем вчився разом в аспірантурі. А ви хто будете Василів?“ Жінка сумно гляннула на мене й відповіла: „Я — дружина Василя...“ І після павзи, ніби, вагаючись, чи виправить мене не тактовно, „будете“, додала з болем „...була“.

Кажуть, що „декабрист“ не було б, якби пучистів виступили свосчасно, не в серпні, а, скажімо, в грудні. Зате в такому разі могло б збільшитися число „бандерівків“, в тому числі в дім. Адже комуністичний режим ніколи не звільняв від кари навіть зовсім немічних і старих людей. Так і вмирали в камерах та тюремних лікарнях. А ось пучистів нині одного за одним звільняють з-під охорони під приводом „важких недуг“, хоч усі вони ще зовсім недавно виглядали цілком здоровими й готові були керувати імперією за допомогою „залізного кулака“.

ВТОЙ ЧАС, КОЛИ БАГАТО вулиць в українських містах і селах стали носити ім'я гетьмана Мазепи, в Москві, у видавництвах „Політздат“ з кінцем минулого року вийшла книжка „Росія на рубежі століть: історичні портрети“, в якій гетьмана Мазепу названо „авантюристом, що залишив кривавий слід в історії Росії й України“.

ЕВАНГЕЛІЄ, НА ЯКОМУ приймав присягу Президент України Леонід Кравчук, від того дня стало відомим усьому світові. Виявляється, що воно було написане 430 років тому монахами в невеличкому волинському місті Пересопниці. В час гетьмана Мазепи Евангеліє було передано до Переяслава.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Організація Оборони Лемківщини
7-ий Відділ, в Джерзі Сіті,
запрошує на
ЗАБАВУ,
яка відбудеться 1-го лютого 1992 р. в залі
Українського Народного Дому,
90-96 Фліт Стріт, Джерзі Сіті, Н.Дж.
Початок год. 9-та вечора.
Грає оркестр „ВОДОГРАЙ“.

Квитки вступу — 10.00 дол.
У програмі виграші та інші несподіванки. Смачна кухня у заряді членок О.О.Л.

Столики замовляти телефонічно, (201) 432-5054

Управа О.О.Л.

ПОСВЯЧЕННЯ НАДГРОБНОГО ПАМ'ЯТНИКА

СВ. П. МИКОЛИ ЛІВИЦЬКОГО, ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗИЛІ

8-го грудня 1991 року, саме в другу річницю смерті Президента УНР в екзилі св. п. Миколи А. Лівичького, відбулася врочистість посвячення його надгробного пам'ятника на православному цвинтарі при Церкві-пам'ятнику Св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Про підготовку врочистості подбав Діловий комітет, покликаний для цієї цілі при Уряді УНР, що його очолює інж. Юрій Іхтіаров, керівник ресорту внутрішніх справ Уряду УНР в екзилі. Запрошені на цю врочистість були представники українських військових, політичних партій й організації, Братські Союзи, громадські центральні — УКРАДА та УККА, жіночі та молодіжні організації, допомогли центральні — ЗУ-АДК і Координаційний комітет допомоги Україні, а також широкі кола громади.

Божественну Літургію відправив о. протопресвітер Арсен Селепина в сосуджінні о. протопресвітера Богдана Желехівського, новосвяченого священника о. Івана Лисика та архідіакона о. В. Поліщука у присутності Святішого Патріярха Київського і всієї України Мстислава І. Патріярх довершив чину посвячення о. Івана, при прекрасному співі хору Церкви-пам'ятника.

Святіший Патріярх Мстислав виголосив зворушливе слово-проповідь в пам'ять визначної особистості св. п. М. Лівичького, зобразивши при тому сучасний стан в Україні, як „кінцею страстного тяжіння, але ще не Величчя“, з огляду на важкі комплексні відносини в Україні внаслідок довгоочіногоневолення її народу. Після Св. Літургії відправлено Панахиду за спокій душі Покійного.

Чину посвячення надгробного пам'ятника довершив о. протопресвітер Арсен Селепина у присутності Святішого Патріярха Мстислава. У посвяченні й усім урочистості брала участь достойна Г. Лівичька, вдова по Президентів. Почесну сторожу за прапорами при могилах держали майор Остап Труш від ОБВУА та ще два прапороносці.

Слово над могилою св. п.

Учасники посвячення пам'ятника на могилі св. п. Миколи А. Лівичького на православному цвинтарі при Церкві св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж. Фото Ярослава Куличича

М. Лівичького виголосив М. Плав'юк, Президент УНР в екзилі, підкресливши значення й заслуги Покійного Президента в ряді легітимних сподвижників місії Директорії УНР, переданої Головному Отаманом св. п. Симоном Петлюрою своїм наступникам, що їх вибирали на сесіях УН-Ради. Президент М. Плав'юк висловив сподівання, що дух св. п. Президента М. Лівичького витає тут в цю урочисту хвилину посвячення його надгробного пам'ятника у довгожданий час, коли Україна проголосила вже свою незалежність, а народ її одностайно підтримує референдумом 1-го грудня 1991 року цей державний Акт, що є продовженням величезних актів 22-го січня 1918 року і 22-го січня 1919 року Центральної Ради України.

Глибокодушні спостереження свої висловив також Святіший Патріярх Мстислав, зокрема він відзначив святість цього місця при храмі Св. Андрія Первозванного, де поховані усі президенти УНР в екзилі, що діяли після смерті в Парижі св. п. Симона Петлюри.

Після посвячення відбувся поминальний обід закладя вшанування пам'яті св. п. Президента М. Лівичького.

Відкрив його Голова Уряду УНР в екзилі проф. Іван М. Самійленко й попросив дуковенство провести молитву. Молитву провів о. протопресвітер Арсен Селепина, а вблагословив трапезу Святіший Патріярх Мстислав. Проводив поминальним обідом інж. Юрій Іхтіаров, член Уряду УНР та голова Ділового комітету посвячення надгробного пам'ятника св. п. М. Лівичького. У склад Почесного комітету ввійшли Святіший Патріярх Мстислав, Високопреосвященіший Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Стефан Сулик, пастор Олекс Гарбунок, що очолює Українські Євангеліко-Батистські Об'єднання, Президент УНР в екзилі М. Плав'юк, Голова УНРади д-р Мисайло Воскобойник, Голова Уряду УНР в екзилі проф. Іван М. Самійленко. При почесному столі заступав Голову Президії УНРади її секретар д-р Зенон Городиський.

Перед початком обіду вудучий інж. Ю. Іхтіаров виголосив тост за нововідроджену незалежну державу України. Після обіду вудучий представив тих, що сиділи за головним столом, та попросив до слова Святішого Мстислава, який, тепло згадавши Покійного, підкреслив значення діяльності Української Автокефальної Православної Церкви для сучасної України та її обителів Св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку. Привітання Митрополита Стефана Сулика було прочитано присутнім, бо сам він не міг взяти участь в обіді.

Наступною була музична точка у виконанні Лариси Байрамової, київської віолончелістки, лавреатки конкурсу ім. М. Лисенка. Вона майстерно виконала ряд творів І. С. Баха і Шуберта. Відтак вудучий інж. Ю. Іхтіаров представив присутніх представників організації: Головного секретаря УНСОЮЗУ Володимира Сохана, представника УКРАДИ Романа Данилюка, Голову ОБВУА майора Йосипа Труша, Президента Українського Інституту Америки і фінансового референта ККДЦ Володимира Баранецького, представника ОУН д-ра З. Городиського, представника Українського Демократичного Руху інж. Степана Процика, представника ОДУМ-у О. Шевченка, ред. Володимира Марка від Союзу Українських Самостійників, інж. Павла Лимаренка від ТОВА-

риства Нашадків Української Національної Революції та інж. Петра Крамаренка від УНДС, О. Гуцул від Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА, Ольгу Нич від Українського Золотого Хреста, Голову КК Української Громади Метрополітальної Філадельфії інж. Михайла Нича.

Головне слово на поминальній обіді мав Голова Уряду проф. І. М. Самійленко, який всесторонньо представив особистість покійного Президента св. п. М. Лівичького та виявив його заслуги на фронті боротьби українського народу за незалежність, за відновлення повної самостійності, державності й соборності.

Проф. І. Самійленко поінформував присутніх, що напередодні цієї трапези відбулося засідання Уряду УНР в екзилі, цілком присвячене подіям в Україні. Голова Уряду висловив ширшу подяку духовенству, зокрема Святішому Патріярхові за чин посвячення надгробного пам'ятника, а також усім, хто причинився до спорудження пам'ятника, й тим, що звеличали Покійного Президента своєю присутністю.

Варто згадати, що отці Арсен Селепина та Богдан Желехівський були в товаристві своїх дружин — пань-маток. В товаристві дружини були Президент М. Плав'юк та Голова Уряду проф. І. Самійленко, а також члени Уряду — інж. Ю. Іхтіаров, інж. Михайло Герель, чим вони звеличали цю пам'ятну трапезу. Серед гостей була Тамара Яровенко, донька Святішого Патріярха Мстислава, а також представник від родини св. п. М. Лівичького мгр Микола Липовецький, який від присутньої достойної Г. Лівичької та сестри Покійного Президента Наталії Лівичької-Холодної подякував вкінці за вшанування світлої пам'яті М. Лівичького. Присутньою також була Софія Чопівська з членами родини. В урочистостях взяли участь деякі члени УНРади та члени Уряду УНР — д-р Степан Ворох, ред. Володимира Марка та Н. Пазузняк.

Заключну молитву провів о. протопресвітер Б. Желехівський. Подякою всім присутнім та співом гимну „Ще не вмерла Україна“ закінчено цю врочистість.

Н. П.

У. Лисняк — тренер кошківки

Нещодавно щоденник „Нью Йорк Ньюсдей“ на своїх сторінках у рубриці „Університетські профілі“ надрукував короткий репортаж свого кореспондента Роджера Рубіна про молодого українку Улю Лисняк.

У своєму репортажі автор найперше говорить про Улю як тренера-інструктора жіночої дружини кошківки коледжу Джана Джей, Ньюйоркського міського університету. Він відтак розповідає про роки її дитинства, підкреслюючи при тому, що бажання змагатися та стреміти до якнайвищих досягнень було для Улі зовсім природним. В юнацьких роках під час навчання у середній школі Уля не покидала спортивних занять і ще з більшою наполегливістю удосконалює свої спортивні вміння та здобуває визначні успіхи. В тому часі її інструктором є відомий в американському спорті змагунка Діана Пастієрі, яка, за словами самої Улі, стала для неї прикладом справжньої спортивки-змагунки.

Виступивши на Колумбійській університет, Уля не покидала займатися спортом, змагається в дружині свого університету, де вибивається на передову змагунку. Вона виїжджає до Австрії на студії спортової психології, а тоді продовжує двох років стає членом професійного клубу кошківки „Юніон“. Повернувшись до Колумбійського університету, Уля стремить до

здобуття докторату з ділянкою спортової психології. Все ж таки спортової ділянки не закидає, бо впродовж минулих двох сезонів працює на пості асистента інструктора дружини кошківки Колумбійського університету, аж до часу, як їй запропоновано позицію головного тренера дружини кошківки Джана Джей коледжу.

Втративши можливість активно змагатися, Уля спрямовує своє спортове зацікавлення у біг. У листопаді минулого року вона була учасником ньюйоркського марафону, який закінчила за 4 год. і 20 хв. „Моїм прицілом є 3 год. 40 хв., щоб закваліфікуватись до бостонського марафону“, — каже Уля. Судячи по її попередніх осягах, немає жодних сумнівів, що вона досягне своєї мети.

У. Лисняк

СЕРЕД ЗАГАЛЬНОГО економічного занепаду та чисельних звільнень працюючих громадян, платні керівників американських підприємств раптом стали окремою точкою зацікавлення. Критики твердять, що багатомільйонові платні керівників американських підприємств стали сіллю в оці не тільки для тих, які вже втратили працю, але навіть і для тих, які ще працюють. Щоби підкреслити нехиті пересічного громадянина, критики порівнюють це з широким розголошенням на Філіппінах справою, 3,000 пар взуття дружини колишнього президента Маркоса Імелди, сильною символізм і ознакою більш поважних проблем. Серед тих, що їх критикують є: Стивен Дж. Россі Н.Дж. Ніколас, мол. співкерівники підприємства Тайм Ворнер, які спільно у 1990 році заробили 99.6 міль. дол., Пол Файрмен з фірми Рібокітінтернешенел 33.3 міль. дол., Ліон Гірш з Ю.С. Сірджінал 15 міль. дол., Ренд Араског з АЙ-Ті-енд-Ті 11.5 міль. дол. і Майкл Айснер, директор підприємства Волт Дізнїй 11.2 міль. дол.

У СЕРОВИЙ ДЕНЬ ВІДХСДУ У ВІЧНІСТЬ

мгРА ВОЛОДИМИРА ОСТРОВСЬКОГО

відправити

СЛУЖБУ БОЖУ

за покійного

о. В. Прийма в Лурді, Франція

МИРОСЛАВА — дружина
МОТРА — дочка з чоловіком
ЯРОСЛАВА — сестра з чоловіком
д-ром В. КІНАЛЕМ

З великим болем ділимося сумною вісткою, що дня 18-го січня 1992 р. упокоїлася у Бозі на 69-му році життя наша найдорожча МАМА І БАБУНЯ

бл. п.

Наталія Шараневич
з Кашубинських

народжена в Пикулічах біля Перемишля

ПАНАХИДА — в четвер, 23-го січня 1992 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, N.J.

ПОХОРОН в п'ятницю, 24-го січня 1992 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар Gate of Heaven.

Залишені в смутку:

доні —
МОТРА ТОМКІВ з мужем БОГДАНОМ і донєю ЛІДЮ
ІРИНА КОСТУБ'ЯК з мужем РОМАНОМ і синями АДРІАНОМ і МАРКОМ
брат — СТЕФАН з родиною на Україні
сестринка — ДАРІЯ ШОТ з мужем РОБЕРТОМ і дітьми
кузинки —
ІРИНА КАШУБІНЬСКА
СТЕФА ЦЕГЕЛЬСЬКА з родиною
кузен — СТЕФАН ДЕДЬО з родиною
швагер — СТЕФАН ГУК
свати —
ДМИТРО і ДАРІЯ КОСТУБ'ЯК
БОГДАН і ВІРА ТОМКІВ
родини ШАРАНЕВИЧІВ і ВЕСЕЛОВСЬКИХ
ближчі і дальша родина в Україні й діаспорі

Замість квітів просять складати пожертви на Український Музей в Нью Йорку або інші добродійні цілі.

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО СІЧНЯ, іранський амбасадор до Організації Об'єднаних Націй заперечив поміщену на сторінках газети „Вашінгтон Пост“ вістку, що Іран платив ливанським викидачам за кожного закладника, одночасно звинуватив Ізраїль у розповсюдженні цих неправдивих поголосок. Виступаючи на програмі телевізійної мережі Ен-Би-Си „Сьогодні“ консул Камаль Харразі підтвердив те, що Тегран має „спеціальний вплив“ на ливанських шіїтських мусулманів, але це не означає, що їм платяться гроші, чи те, що будь-які рішення про їхню діяльність робить Тегран. К. Харразі також сказав, що всі докази про банкові трансакції не є вірогідними, бо їх важко доказати. Він заявив, що джерелом цих вісток є Ізраїль, бо він лийхй за те, що звільнено західних закладників, а не ізраїльтян.

Н. Н.

Баль ТУІА у Філадельфії

Традиційний баль Товариства Українських Інженерів Америки, Відділу у Філадельфії, відбувся в суботу ввечері, 1-го лютого у великій балетній залі готелю Беллю при Броді у Волнат-вулиці у Філадельфії. Баль почався коктейлем о 6:30; о 7:30 відбувся бенкет, а відтак о 9:00 відбувся баль і презентація дебютанток.

Баль ТУІА на терені Філадельфії і поза нею відомий вже від багатьох років. Втілюється він загальною популярністю мабуть тому, що є він у нас чи не єдиною імпрезою, яка задовольняє вимоги найбільш вибагливої публіки. Головною atrakцією на кожному з цих балів є, очевидно, презентація дебютанток. Блиск канделябрів, чудові сукні дебютанток, шикова одяги ескорти, різні оплески — усе це розгортає перед публікою захоплюючу картину, яка сповнена юною красою, маєстатичною елеганцією і, очевидно, хвилюванням, дещо прикритим пишними усмішками.

Власиво, ще не вдалось нікому встановити хто більше хвилюється тут, дебютантки, чи мами... В одних і других, однак, можна відчувати гордість за досягнення такого пам'ятного показника на дорожньому житті,

За дальшими інформаціями просимо телефонувати на числа: (609) 983-0621, або (215) 539-8946.

О. Романко

КОНГРЕС ЗСА ПОВЕРНУВСЯ до праці після різдвяної перерви та, як твердять провідники обидвох палат і партій, відразу візьмуться за вирішення важливих економічних справ, оминаючи де тільки можливо будь-які міжпартійні непогодження, що часто трапляються у виборчому році. Найпершими і найважливішими під сучасну пору до вирішення є справи, які допоможуть у пожевлісненні економіки, а це в першу чергу зниження податків для громадян середнього заробіткового класу та продовження державної допомоги для непрацюючих. На дальшому порядку цієї сесії Конгресу видніють до вирішення такі справи: поліпшення медичного забезпечення, консервація енергетики, запобігання зростові злочинності, родинні та медичні відпустки та справи закордонної політики.

УКІЕТУРЕ-УКРАДРУК

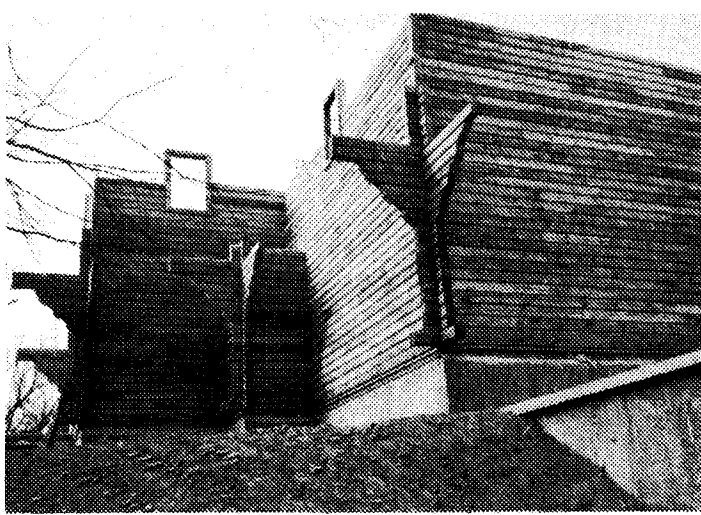
УКРАДРУК є дуже сильний Англійсько / Український текстовий процесор. Він є надзвичайний в тому, що не тільки ДРУКУЄ, але і ПРАЦЮЄ Англійською, Українською, або обома мовами. Також має підручник Англійською і Українською мовою. Не треба знати Англійську мову щоб вживати цю програму.

УКРАДРУК є сумісний з 95% персональних комп'ютерів (IBM PC compatible). Можна друкувати високою якістю на матрично-гольчатого типу (9 або 24 голки) (9 or 24 pin dot matrix) або лазерних (laser) принтерах.

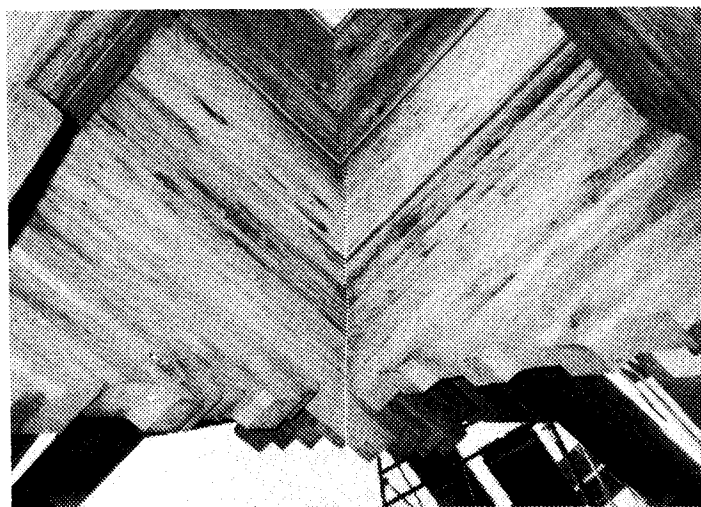
Ціна: \$68.95 (US) +\$5.00 пошта (США/ Канада). Мешканцям Іліної додати \$4.65 на податок.

Seven Loboyko
PO Box 703
Elk Grove Village, IL 60009

„У тих церквах... моя любов”

Незавершене будівництво церкви у Силвер Спринг.

Деталь будови церкви у Силвер Спринг.

Після столичної могутньої архітектури Вашингтону, серед зелені підміських околиць, стоїть густоїська церква, збудована лише до половини, а виглядає якось дивно. Така тендітна, беззахисна і до болю наша, тягнеться у блакитні своїми стінами, готова вишаршитися угорі своїми куполами і хрестами, притягати безліч людських очей. І дарма, що крізь її вікна оциці дивиться покищо зимове небо, ось вже долоня майстра торкається її вологої пахучої стіни: „Це буде наша правдива, густоїська...”

Ця церква, що її будує парафія Помісної Української Католицької Церкви Святої Трійці у Силвер Спринг, Мериленд, задумана з дерева, майже без цвяхів, як будували колись в Україні гуцули. „Ще мали пастушок у нас на Бойківщині майстрував з пачки хатки, церкви такі маленькі, ось він і початки освіти моєї, а далі, юнаком вже, допомагав батькові на справжніх будовах, і тепер ось вже п'яту церкву тут в Америці будує...” Справді, і майстри також родом з дитинства, з нього почались, либонь, і церква в Гантері майстра Юрія Костіва, і в Джонсон Сіті, і в Глен Спей, і на пластовій оселі „Вовча тропа”. З дитинства, з землі почалося і те чуття: „Наші бойківські церкви, вони як сосонки, а гуцульські, ці завжди навчались, це завжди навчались, це завжди навчались...” Він не архітектор, лише будівельник, столяр, але, певне, це більше інтуїція, коріння людське, те, що засвоїв неможливо. А втім, чи є загадка таланту, радше — вічна загадка любові. „Приймав я колись до одного міста в Америці, глянув на церкву, дуже гарно зроблена, а тільки от щось не „трає”, дивився-дивився, ніяк не збагну, в чім річ. Вже як почало сутеніти, це раз пішов я поглянути на ту церкву, приглянувся до контурів, а будівля вся така приземиста, пригнічена, наче їй хтось випростався не дав”.

Юрій Костів тут, у Силвер Спринг, на передмісті Вашингтону, вже п'ятий місяць. Підводить нас до будівлі з якоюсв святою шанобою, з цнотливою ніжністю, як до рідної дитини. „Як не тяжко було, а добували ж аж до хорів”. І дійсно, чи не одержимість це? Почати будівництво в теперішній економічній ситуації. Парафіальна громада зовсім маленька, неймовірно тяжко зібрати гроші, і то чималі, на втілення про-

екту. Фонди невеличкі, щоразу вичерпуються і часом буває зовсім скрутно. Але як же не бути надії, це ж наша церква біля столиці Америки, вона — витвір гарячих молитов, витвір рук людських, витвір серця і душі української, буде представляти нас тут, серед американського світу. По довгих клопотаннях у різних фінансових інституціях, з поміччю прийшов Союз Українців Католиків „Провидіння” з Філадельфії та уділив позичку, яка дасть змогу продовжити будівництво. За рахунок грошових пожертв, добровільних датків, за рахунок небайдужості людської. Бож найстрашніше у житті, певне, страшніше смерті — збайдужіння, забуття, холодне, з нерухомих очима. „Дасть Бог — добудуємо тут, то візьмемо ще до однієї роботи; запрошують

збудувати церкву біля Львова”, — каже Ю. Костів. Один американський журналіст написав про Ю. Костіва так: „Треба було дуже тужити за своєю землею, щоби будувати такі церкви”. „Так, у тих церквах — біль мій і надія, і моя любов”.

А майбутня церква зовсім прозора зимою повітря, лагідно світають очі майстра.

Будівельний комітет парафії Святої Трійці звертається до українців Америки і Канади з проханням допомогти фінансово у будівництві нашої церкви у Силвер Спринг. Наша адреса: Holy Trinity Particular Ukrainian Catholic Church, Inc. P. O. Box 4214, Colesville Branch Silver Spring, Maryland 20914.

М. М.

ПАЧКИ на УКРАЇНУ

Повна обслуга для висилки пачок:

- з новою і вживаною одежею
- з харчами
- з продуктами домашнього вжитку

Багато з цих речей можна набути на місці в крамничі.

- ПАЧКИ БЕЗ МИТА ДО ХАТИ
- НЕ ОБМЕЖЕНА ВАГА
- НЕ ОБМЕЖЕНА КІЛЬКІСТЬ

Електронічне приладдя по знижених цінах

КАСЕТНІ РАДІО — ВІДЕОМАГНІТОФОНИ
— ВІДЕОКАМЕРИ —
ХУСТИНИ — СВЕТЕРИ — ХАРЧОВІ ПАЧКИ

Замовляти пачки на Україну можна з кожної місцевості ЗСА і Канади телефонічно або листовно на адресу:

UKRAINIAN GIFT SHOP

11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212
(313) 892-6563

Нова книжка з Канади до набути у книгарні Свободи

Парася Іванець

УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ АЛЬБЕРТИ

в мистецьких творах і описі Парані Іванець
Видано у сторіччя перших українських поселенців в Альберті.
Редактор Милан Сошко

Пряшів, 1991, видавництво Приватпрес, накладом мисткині, стор. 192. Тверда обкла, кольорові репродукції, ціна 28.00 ам. дол.

Мисткиня Параня Іванець ідила з чоловіком слідами українських піонерів по Альберті і малювала католицькі і православні церкви наших українських поселенців, розшукуючи за інформаціями їх повстання. У книзі поміщено в малюванні картини около 160 церков, деякі з них вже нечинні і призначені на ліквідацію, деякі з них вже зруйновані і побудовані на їх місці нові. Деякі церкви будовані піонерами без планів архітектів, деякі перебудовані із закуплених чужих церков, деякі будовані вже фахівцями. Книга має окрім мистецької, ще історично-документальну цінність.

Мешканці стеїту Нью Джерсі обов'язані додати до ціни 7% ставкового податку.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омельян Твардовський

Київська „Спортивна Газета” про вихід футболу України з імперської федерації

Сталося! Від імперського футбольного пирога відтато найбільш ласий шматок. Футбольну Україну позбавлено навіть формальної приналежності до вочини Вячеслава Колоскова — останнього совєтського царя від футболу, який ці буремні роки спромігся спокійно провести під висівкою Федерації футболу СС-СР, немов під безхмарним небом острова консерватизму. Острів цей, створений і виплеканий адміністративно-командною системою, дістався нам у спадщину, як важкий тягар минулого. Тепер цей тягар скинуто. Навіщо!

Далі „СГ” описує перебіг пленуму ради Федерації футболу України, в якому взяло участь 74 і 77 членів ради, що відбувся 13 грудня 1991 року в конференційній залі Міністерства в справах молоді і спорту.

Ми — незалежні!

Під цим кличем виголосив коротку доповідь В. Банников, голова футбольної Федерації України. „Дев'ять місяців пройшло з того моменту, коли на нашій звітній-виборчій конференції відбулося обрання нових керівників органів і затвердження нового статуту. Сьогодні, продовжував Банников, ми звітуємо про те, як ми йшли до своєї незалежності федерації. Ми живемо у суверенній державі і тому повинні користуватися законами цієї держави і Декларацією про державний суверенітет”.

Далі Банников розповів, яких труднощів зазнали організації в боротьбі з бюрократичними структурами, як поступово, етап за етапом, відвойовувалася у всьвітній організації федерації воля, як розширювалося коло самостійності.

Дуже допоміг нам Акт проголошення незалежності, — продовжував голова. — Маючи його, ми одержали право скористатися статтею 4 пункту 3 Статуту ФІФА. Згідно з нею ми могли б стати членом ФІФА, якщо б не було заперечень з боку союзної федерації. Підготовили пакет необхідних документів, ми надіслали його до ФІФА і УЕФА. При посередництві президента УЕФА Леннарда Йоганссона одержали відповідь, що наше питання буде розглядатися, а вступ можливий тільки за умов дійсної незалежності України. Федерація футболу України була однією з перших організацій, які закликали людей сказати „Так” на референдумі 1 грудня. Одержавши попередні підсумки референдуму, ми надіслали до ФІФА факс відомого змісту, в якому йшлося про надання Україні тимчасового членства у ФІФА. Перша спроба, однак, виявилася невдалою. У нашу незалежність не повірили, хоча на той момент Україну вже визнали кілька країн світу. Звідки така „невіра”, здогадатися неважко. Недарма Колосков займає крісло віцепрезидента ФІФА. Достатньо було б одного лише його голосу, щоб зняти в Нью Йорку всі проблеми. Тим більше така позиція дивна, що перед Федерацією футболу ССРС ми всі обов'язки чесно виконали. Тепер нам пропонують чекати європейської першості 1996 року та чемпіонату світу 1998...

Далі Банников згадав про спроби виступів єдиної команди на олімпіадах в першостях Європи і світу. „Якби Україна входила до ФІФА, сказав Банников, ми з повною підставою могли б заявити нашу збірну замість збірної ССРС, як її правонаступника... Розпад ССРС набув безповоротного характеру. В зв'язку з цим, а також враховуючи

вимоги часу і об'єктивну реальність, дозволяє оголосити текст заяви ради футбольної Федерації України...

Текст цієї заяви був одногосно затверджений. Відразу ж було відправлено факс до ФІФА і УЕФА з повідомленнями про те, що Федерація футболу України стала на шлях незалежності і визнання міжнародними організаціями, на шлях чесної боротьби за свої законні права...

Далі голова поінформував формулу про перехід українських футболістів до закордонних клубів, згідно з якою зацікавлений клуб буде змушений заплатити суму — один мільйон доларів за футболіста вищої ліги і 300-750 тисяч — другої ліги. Такі ж суми, але в „дерев'яних” рублях, будуть змушені платити клуби кол. ССРС. Нам потрібен елементарний захист від спроб клубів Польщі, Чехо-Словаччини, Угорщини перетягати човових футболістів з України. Такі ж тенденції виявляють московські клуби „Спартак”, „Торпедо” й „Динамо”. Грошовий цезь має стати бар'єром для цих спроб. Банников повідомив, що тепер вже ніхто не забороняє командам України виїжджати за кордон на тренувальні збори чи комерційні турніри. Збірна України має вже запрошення на турніри до ЗСА, Канади, Іспанії та Індії...

На запит, чи гарантується клубам участь в європейських турнірах за часі, голова відповів, що ФІФА розглядатиме наше питання в липні. Думаю, що до того часу ми вже будемо у складі УЕФА. Тоді автоматично наші чемпіони і володарі Чаші України та учасник фіналу за чашу стартуватимуть в європейських турнірах.

З князівським жезлом у ранці

Найбільші, хоч як не дивно, пристрасті розгорнулися навколо майбутньої символіки Федерації. Доповідач В. Мунтян запропонував на суд присутніх ескіз, який було вирішено затвердити, як основу. Він являв собою футбольний м'яч, за яким знаходиться бойовий жезл князя Володимира з тризубом у верхній частині. Все обрамоване блакитно-жовтою стрічкою. Внизу — зелене поле з написом „Україна. Федерація футболу”. Проект емолеми має затвердити виконком Федерації, який збереться на початку нового року. З приводу емолеми виникло питання у представників Полтави. Яке, мовляв, відношення до футболу має тризуб. На це відповів народний депутат О. Гудима, який повідомив, що у Верховній Раді України саме тризуб вирішено покласти в основу майбутнього герба України. Взагалі на запитання полтавчан можна б було відповісти зустрічним запитанням: а яке відношення до футболу мають леви, коні, птахи, трилисники, що носять на грудях провідні збірні світу? Виступати на футбольному полі, маючи біля серця державний символ, мабуть, набагато почесніше.

Перший в історії футбольний чемпіонат України розпочнеться 9 березня 1992 року. Про складі дивізії футбольної ліги України повідомимо наших читачів своєчасно.

Українські клуби в зимових турнірах

Футболісти УСРВ „Ч. Січ” розпочали розгріви в І дивізії „Нью Джерзі Індор Іглс Ліги”, які проходять протягом двох місяців. У першій зустрічі з клубом Елізабет Португії наші футболісти зазнали поразки вислідом 0:1.

Гангеріанс 2:1. У фіналі футболісти зазнали поразки з клубом „Фармінгсдейл Старс” вислідом 0:1.

С. К. Футболісти УСВТ „Ч. Січ” розпочали розгріви в І дивізії „Нью Джерзі Індор Іглс Ліги”, які проходять протягом двох місяців. У першій зустрічі з клубом Елізабет Португії наші футболісти зазнали поразки вислідом 0:1.

Після цих змагань юнаки „Ч. Січ” займають спільне з „Юніон Лянцере” друге місце в показнику табелі ігор після клубу „Вейн”. Дальші місця займають: В. О. „Торнейдос”, С. О. „Кугарс”, Мільбурн, Келінворт, Бломфілд, Юніон СК і Розел Парк.

(от)

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. B'way & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнтів приймається тільки за домовленістю

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

PARK COMPANY

26 First Avenue

Tel. (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, кавни, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арі.

ОПІКУЄМОСЯ ПРИВАТНИМИ ВЛАСНОСТЯМИ

PROPERTY MANAGEMENT

Завідуємо численними родинними будинками

Виготовляємо всі урядові письмові обов'язки (MBR, ONCR, MCI, J-51 та інші)

Пологаємо непорозуміння з комітетами

Збираємо оплати за винайм мешкань

Наймаємо контрактів на наглядання над ремонтами

Розмовляємо українською мовою

JRC MANAGEMENT

9354 Queens Blvd

Reno Park, N.Y. 11374

Tel.: (718) 459-1651

КАРОЛЬ ПОДПІРКА

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШІРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

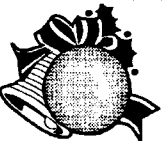
1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

CORNER STANLEY TERR. N.Y. 10003

(908) 964-4222

(201) 375-5555

ГОСТИНЦІ - ДО РІЗДВА!

Для бажаючих привітати святковими дарунками родину на ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ: Доручення пачок з дарунками до хати в терміні 3 - 4 тижнів!

Передсвяткова знижка ціни!

Пачки приймаються від надавців особисто або через UPS.

Для довідок телефонуйте: (908) 925 - 0717.

OKSANA INT'L TRADE, INC.

1111 E. Elizabeth Ave., Linden, NJ 07036.